

**Κι' ό Συγγρός ό Ξακουόμενος
εις τάλύθεια θυμωμένος.**

Ό νους μου επιπίλισε μ' αυτόν τόν Ντελνιζάνην,
έν ξέρει τί του γίνεται, έν ξέρει τό τί κάνει.
Ήλεγα δά ό κουζουλός πώς θά φερθή με γνώσι
και τή 'δική μου έκλογή θά τήν επικυρώσει,
μ' αυτός ό διαβολόδωλος τά έχει σάν χαμένα
και με τούς άλλους-όχονους!-ξεδάστρεψε κι' έμένα.

Ό νους μου επιπίλισε μ' αυτόν τόν Ντελνιζάνην,
μέ τó καλό και τó κακό κανένας έν τόν πιάνει.
Όλα πγαίνουν τού κακού κι' αδικώς θά ιδρώσης,
αυτός έδαιμονίστηκε μ' αυτές τας άκυρώσεις,
και δίλους μας 'ξεκούμπισε με τó σικτη πιάφι,
κι' εκεί πού ξέρετεν και σεις τά λόγια μας τά γράφει.

Ότ' ευεργέτης σήμερα μες 'σθή Βουλή έν στέκει,
καλός παππός τόν 'δάπτισε και τούτουν τόν ζευζέκν.
'Ακούτεν πράγματα εκεί, άκούτενε βλακείαις,
νά λένε δά πώς ήκαμα κι' εγώ δωροδοκίαις;
'Ακούτενε, Χριστιανοί, τρελλού παππά Βαγγέλια;...
νά είναι νά ξεραίνεται κανείς από τά γέλοια.

Με τούτον τόν διαβόντρον γυιό και τόν 'Εγγλεζομάχω
'μπορώ σκαρτάδος νά γενώ και τετρακόσ' άν τάχω.
'Ακούτεν ν' άφηφήσουνε και τά παρόσημά μου,
άκούτενε νά κόψουνε και τόν 'δικό μου βήχα,
πού ήπρεπε 'στό στόμα τος νά έχουν τόνομά μου
σάν Χιώτικο άνθόνερο, σάν Χιώτικη μαστίχα :

Ό νους μου επιπίλισε, ό νους μου ξεδιόδνει,
λύσσα κακή τόν ήπιασε με τούτο τó Κορδόνι.
Μά ό Συγγρός έν' έτοιμος και πάλι νά ξωδέψη
ό Ντελνιζάνηνς άναυλα νά πάη 'στό Παρίσι,
μη τού Παστέρ τó γιατρικό τή λύσσα του γιατρέψη
και οι κανπιοί του σβύσουνε και ήμερος γυρίσι.

Κι' άν μ' ήβαλε ό Θεοδώρης κι' έμένα 'στό σημάδι
ό νους του τó σφύρο του έν εμπορεί νά νοιώση,
κι' άν μ' ήθγαλε άπ' τής Βουλής εκείνο τó ρημάδι
αυτός ό κακοροϊζικός πικρά θά μετανιώσει.
'Εγώ με τά έλέη μου τούς δρόμους καταβρέχω
και βράζω τó Κορδόνι του κι' άνάγκη έν τόν έχω.